

Lieta C-73/06

Planzer Luxembourg Sàrl
pret
Bundeszentralamt für Steuern

(*Finanzgericht Köln*)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Sestā PVN direktīva — 17. panta 3. un 4. punkts — PVN atmaksāšana — Astotā PVN direktīva — PVN atmaksāšana valstī neregistrētiem nodokļu maksātājiem — 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa — B pielikums — Nodokļa maksātāja reģistrācijas apliecinājums — Juridiskā piemērojamība — Trispadsmitā PVN direktīva — PVN atmaksāšana Kopienas teritorijā neregistrētiem nodokļu maksātājiem — 1. panta 1. punkts — Saimnieciskas darbības vietas jēdziens

Ģenerālvokātes Vericas Trstenjakas [*Verica Trstenjak*] secinājumi, sniegti
2007. gada 19. aprīlī I - 5658
Tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 28. jūnija spriedums I - 5677

Sprieduma kopsavilkums

1. *Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Apgrozījuma nodokļi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma — Nodokļa atmaksāšana valstī neregistrētiem nodokļa maksātājiem*
(*Padomes Direktīvas 79/1072 3. panta b) punkts, 9. panta otrā daļa un B pielikums*)

2. *Noteikumi par nodokļiem — Tiesību aktu saskaņošana — Apgrozījuma nodokļi — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma — Nodokļa atmaksāšana nodokļa maksātājiem, kas nav reģistrēti Kopienas teritorijā*
(Padomes Direktīvas 86/560 1. panta 1. punkts)

1. 3. panta b) punkts un 9. panta otrā daļa
Astotajā direktīvā 79/1072 par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī, ir jāinterpretē tā, ka šīs direktīvas B pielikumā dotajam paraugam atbilstošs sertifikāts principā ir pamats pieņemumam, ka ieinteresētā persona ir ne tikai pievienotās vērtības nodokļa maksātāja šajā dalībvalstī, kurai pieder apliecinājuma izsniedzēja nodokļu administrācija, bet arī to, ka tā ir reģistrēta šajā dalībvalstī vienā vai otrā formā, ka tai šajā valstī ir saimnieciskās darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana.

Tomēr šie noteikumi nenozīmē, ka atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācijai būtu aizliegts pārbaudīt tai radušās šaubas par uzņēmuma, kura adrese ir minēta šajā apliecinājumā, saimniecisko realitāti, par to pārliecinoties, izmantojot šajā sakarā paredzētos administratīvos pasākumus Kopienu tiesiskajā regulējumā pievienotās vērtības nodokļa jomā.

Ja saņemtā informācija ļauj secināt, ka nodokļu maksātāja reģistrācijas apliecinājumā minētā adrese neatbilst ne nodokļu maksātāja saimnieciskās darbības juridiskajai adresei, ne pastāvīgās pārstāvniecības adresei, no kuras tas veic savu darbību, atmaksāšanas dalībvalsts nodokļu administrācija var atteikt atmaksāšanu, ko lūdz nodokļu maksātājs, neskarot tā iespējamās tiesības pārsūdzēt šo atteikumu tiesas ceļā.

Tās dalībvalsts nodokļu administrācijai, kurā tiek lūgta priekšnodokli samaksātā pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana, principā faktiski un juridiski ir saistošas šajā apliecinājumā ietvertās norādes.

(sal. ar 40., 41., 49. un 50. punktu un rezolutīvās daļas 1) punktu)

2. Trīspadsmitās direktīvas 86/560 par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tā, ka sabiedrības saimnieciskās darbības adrese ir vieta, kurā tiek pieņemti būtiskie lēmumi par šīs sabiedrības vispārējo vadību un kur tiek veikti tās galvenie administratīvie uzdevumi.

Noteikt sabiedrības saimnieciskās darbības adresi nozīmē, ka ir jāņem vērā virkne rādītāju, pirmais no kuriem ir juridiskā adrese, galvenā administrācijas vieta, sabiedrības vadītāju sanāksmju vieta un tā vieta, kas parasti ir norādīta kā vieta, kurā tiek pieņemti lēmumi par

šīs sabiedrības vispārējo politiku. Var ņemt vērā arī citus rādītājus, piemēram, galveno vadītāju dzīves vietu, vispārējo kopsapulču vietu, administratīvo un grāmatvedības dokumentu glabāšanas vietu un galveno finanšu darījumu, it īpaši bankas darījumu, norises vietu.

Tādējādi fiktīvu uzņēmumu, kādas ir, piemēram, “pastkastītes” vai “aizsega” sabiedrības, nevar kvalificēt kā sabiedriskās darbības veikšanas vietu Trīspadsmitās direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē.

(sal. ar 61.–63. punktu un rezolutīvās daļas 2) punktu)